

Sygnatura akt IV U 437/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 17 września 2020 roku, znak: (...). (...). (...).2020

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 17 września 2020 roku, zaliczającego go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, kwestionując jednocześnie ustalenie, że nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. W uzasadnieniu twierdził, że schorzenia na jakie cierpi utrudniają mu przemieszczanie się. Ponadto wskazał, iż kartę parkingową posiadał przez 10 lat, wobec czego nie rozumie pozbawienia go prawa do utraty tej karty.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazała, że u powoda nie występują znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, w związku z czym brak jest podstaw do wskazania uprawnień do karty parkingowej.

Sąd ustalił następujący

stan faktyczny:

Powód M. S. w przeszłości doznał urazu kręgosłupa, w następstwie tego wydarzenia pojawiają się bóle w kręgosłupie w odcinku lędźwiowym z promieniowaniem do lewej kończyny dolnej. U powoda rozpoznano nadciśnienie tętnicze, migotanie przedsionków, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych a także niedosłuch prawego ucha, jest po leczeniu operacyjnym.

Od 2015 roku powód zaliczany jest do stopnia umiarkowanego niepełnosprawności z jednostką chorobową 05-R (upośledzenie narządu ruchu) oraz 07-S (choroby układu oddechowego i krążenia).

Stwierdzone zaburzenia w zakresie narządu ruchu mogą stanowić podstawę do zaliczenia co najwyżej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzeń kodowanych symbolem 05 – R, bez prawa do karty parkingowej. Stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń ortopedycznych uzasadnia stwierdzenie, że powód nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym.

Dowody:

- akta (...) (w załączeniu) ;

- opinia biegłego ortopedy-traumologa z dnia 3.02.2021r. k. 27-29

Przy tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ U z 2018 roku, poz. 511) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powoda nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla znacznego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłego sądowego , która to opinia stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powoda, szeroko, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie.

Zgodnie zaś z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, a u powoda takiego ograniczenia nie ma.

Co do argumentu powoda, iż w przeszłości miał uprawnienie do przedmiotowej karty to wskazać należy, iż po pierwsze sąd nie ma możliwości zbadania prawidłowości wcześniejszych orzeczeń skoro nie były przedmiotem zaskarżenia, po wtóre wcześniej obowiązujące przepisy w zakresie „ karty parkingowej ” uzależniały wydanie karty jedynie od orzeczenia o zaliczeniu do znacznego, umiarkowanego lub lekkiego stopnia niepełnosprawności o przyczynie niepełnosprawności z kodu R lub N lub na podstawie orzeczenia wydanego przez organy rentowe równoważnego na mocy przepisów szczególnych z orzeczeniami o niepełnosprawności.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił.